



ระเบียบ ก.ม.

ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่างประเทศ  
(ฉบับที่ 2) ·

พ.ศ. 2544

เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย โดยการไปศึกษาต่อภายนอกในประเทศไทย อันเป็นการเพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์ และสามารถนำมาประยุกต์ในการปฏิบัติราชการให้สอดคล้องกับภารกิจของมหาวิทยาลัย สภาพสังคม เศรษฐกิจ และนโยบายของทางราชการในการพัฒนาประเทศไทยได้ก้าวขึ้นชั้น จึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มปรับปรุงระเบียบ ก.ม. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อภายนอกในประเทศไทย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 10 ของกฎหมาย ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2519) แก้ไขเพิ่มเติม โดยกฎหมาย ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติวะเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2507 มาตรา 8 (5) และมาตรา 78 แห่งพระราชบัญญัติวะเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ก.ม. ในการปี พ.ศ. 2544 เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2544 จึงระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบ ก.ม. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อภายนอกในประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้ เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในข้อ 5 แห่งระเบียบ ก.ม. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อภายนอกในประเทศไทย พ.ศ. 2542 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 5 การให้ข้าราชการไปศึกษาต่อภายนอกในประเทศไทยโดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการ ต้องได้รับอนุมัติจากอธิการบดี"

ศาล行政นัดรีบูนพิจย์เป็นศาลสำนักงานการท่องเที่ยวและสันติภาพเรือนในมหาวิทยาลัยไปรษณีย์ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๔

ระบบ ก.ม. พ.ศ. ๒๕๔๒	ระบบ ก.ม. ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๔
ข้อ ๑ ระบุเป็นน้ำเสียงว่า “ระบบ ก.ม. ว่าด้วยการให้ท่องเที่ยวทางอากาศเรือนใน มหาวิทยาลัยไปรษณีย์ต่ออายุในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๒	ข้อ ๑ : ระบุเป็นน้ำเสียงว่า “ระบบ ก.ม. ว่าด้วยการให้ท่องเที่ยวทางอากาศเรือนใน มหาวิทยาลัย สังกัดไปรษณีย์ต่ออายุในประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔
ข้อ ๒ ระบุเป็นน้ำเสียงเป็นตัวอักษรนี้ เป็นต้นไป	ข้อ ๒ ระบุเป็นน้ำเสียงเป็นตัวอักษรนี้ เป็นต้นไป
ข้อ ๓ กำหนดความไม่ชอบด้วยกฎหมายไว้เป็นน้ำเสียง	ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความไม่ชอบด้วยกฎหมายไว้เป็นน้ำเสียง
ข้อ ๕ กำหนดการนัดรีบูนพิจย์เป็นศาลสำนักงานการท่องเที่ยวและสันติภาพเรือนในมหาวิทยาลัยไปรษณีย์ต่ออายุในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังคงไว้ใช้บังคับ แต่ต้องได้รับอนุมัติจากอธิการบดี ห้ามปลดบทงมหาวิทยาลัย เหลือ แต่ก็ตาม	“ข้อ ๕ กำหนดการนัดรีบูนพิจย์เป็นศาลสำนักงานการท่องเที่ยวและสันติภาพเรือนในมหาวิทยาลัยไปรษณีย์ต่ออายุในประเทศไทย ให้ใช้บังคับ เป็นต้นไป ต้องได้รับอนุมัติจากอธิการบดี”
ข้อ ๖ บังคับใช้เป็นน้ำเสียงต่อไปนี้	
(๑) เมื่อถึงปีกิน ๔๕ ปี นับตั้งแต่มีกำหนดการนัดรีบูนพิจย์เป็นศาลสำนักงาน (๒) เป็นผู้ที่ให้เอกสารด้วยประวัติหนี้ท่องเที่ยวทางอากาศแล้ว	

(3) เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดี มีความตั้งใจที่จะนำความรู้มาใช้ในชีวิตจริง หรือ  
ให้ยกมาใช้ในการทำงาน รักษาความประพฤติดี และต้องปฏิบัติหน้าที่  
ราชการ

(4) เป็นผู้มีอุปนิสัยชอบห่วงใยเด็กนักเรียน ให้ความสนใจ  
เข้าถึง เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาในความต้องการที่มีอยู่ในปัจจุบัน ให้ความสนใจ  
เด็กนักเรียนดีเยี่ยมมาก ก.พ.ว่าด้วยการสอนเป็นเด็กดี

ผู้อำนวยการห้องเรียนตามบัญชี (1) นักเรียนอายุไม่เกิน 50 ปี หากอัธิการเปิด  
ให้เด็กนักเรียนดูแลความจำจำเป็นอย่างถูกต้อง จะเสนอเรื่องต่อปลัดทบวง  
มหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ไปศึกษาต่อภายนอกในประเทศไทยเป็นกรณี  
พิเศษได้

ข้อ 12 ให้หน่วยงานที่ดำเนินสังกัดของมหาวิทยาลัย จัดทำ  
ผู้อำนวยการห้องเรียนตามบัญชี ให้เด็กนักเรียนไปศึกษาต่อภายนอกในประเทศไทย  
และทำสัญญากับผู้อำนวยการห้องเรียนให้ทราบ สำหรับเด็กนักเรียน  
ศึกษาต่อภายนอกในประเทศไทยเป็นกรณีเด็กนักเรียนต้องมีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง  
ไปในคราวเดียวกัน จึงต้องมีค่าใช้จ่ายเดินทางกลับบ้านมาปฏิบัติราชการอีกครั้ง  
ให้เด็กนักเรียน

ข้อ 4 ในเบื้องต้นขอสงวนไว้ในเบื้องต้น ว่าจะคงอยู่ แต่จะเปลี่ยน ก.m.ว่าด้วยการให้  
ผู้อำนวยการห้องเรียนในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อภายนอกในประเทศไทย พ.ศ. 2542 เมื่อได้  
ให้ความต้องไปในเหตุ

ผู้อำนวยการห้องเรียนตามบัญชี (1) หากอัธิการเปิดให้เด็กนักเรียนดูแล  
และความจำจำเป็นอย่างถูกต้อง จะพิจารณาอนุมัติให้ไปศึกษาต่อภายนอกในประเทศไทย  
เป็นคราวเดียวกัน ห้องเรียนมีค่าใช้จ่ายเดินทางกลับบ้านมาปฏิบัติราชการอีกครั้ง  
ให้เด็กนักเรียนเดินทางกลับบ้านมาปฏิบัติราชการอีกครั้ง